

KİTABIN KISA ÖZETİ :

Eskici :

Hasan adında bir çocuk vardır ve İstanbul'da yaşamaktadır. İstanbul'da yaşarken anne ve babasını kaybetmiş, hiç yakın akrabası kalmamıştır. Yöre halkı Hasan'ı Filistin'e halasının yanına göndermeyi uygun görmüşlerdir. Hasan'ı vapura bindirip Filistin'e gönderirler.

Halasının yanına giden Hasan, o yörenin diline yabancı olduğu için hiç kimsyle konuşmaz. Bir gün halasının evine ayakkabıları tamir için bir eskici gelir ve Hasan onun karşısına oturarak onu seyretmeye başlar. Daha sonra eskiciye ' çiviler ağzını acıtmıyor mu?' der. Eskici önce çocuğun Türkçe konuşmasını garipser. Daha sonra sen nerelisin diye sorar. Hasan anlatmaya başlar. Hiç durmadan konuşmaktadır. Eskiciyle beraber memleketlerinden bahsederler. Eskicinin işi bitmiş, gitme zamanı gelmiştir. Ayrılırken hasan çok ağlar ama elinden hiçbirşey gelmez.

Köpek :

Osman memleketinden uzun süre önce ayrılır ve Lübnan'da çalışmaya başlar. Osman kimseyle konuşmayan çok yalnız biridir. Bir gün yine işe çıkmışken arkasına bir köpek takılır. Ona bakınca onunda memleketinden uzak olduğunu düşünür. Köpeğin kaderinin kendisine benzediğini düşünerek onu yanına alır. Artık her yere onunla gider olmuştur. Köpek, Osman'ın yanına geldiğinden beri kilo alır, Osman'la oynamaya onu sevmeye başlar.

Bir gün Osman'ı Lübnan'da zabitler yakalar. Yasak olarak çalıştığından dolayı onu şehir dışı etmek isterler. Ama köpeğin onunla beraber gitmesini istemezler. O zamanlar hayvanların hastalık bulaştırma tehlikesi olduğu için, onları şehir dışı etmek yasaktır. Bu nedenle Osman'ı köpeksiz şehir dışı ederler. Osman çok üzülür hatta ayrılırken köpekle bile vedalaşır. Köpek ağlamaklı olmuştur ama bir şey yapamaz. Osman'ın eski neşesi artık kalmamıştır. Kader yine ona kazığını atmıştır.

Testi:

Ömer adında bir genç lübnanda şöförlük yapmaktadır. Bir akşam arabasına üç bedevi biner ve ondan hemen bir doktora gitmesini isterler. Adamlardan biri nefes alırken zorluk çekmektedir. Ömer merak edip nesi olduğunu sorar. Bedevilerden tyaşlıca olanı

yanındakinin testşden su içerken, testinin içine düşmüş olan bir arının boğazına kaçarak onu soktuğunu söyler.

Lübnan halkı ozamanlar hastalık bulaşır korkusuyla bardak kullanmaz, testiyle içerlerdi. Testiyle içerkende ağızdan birkaç parmak yukarıdan akıtarak içrelerdi. Bu tür olaylar orada çok sık olurdu.

Adam bir ara nefes almamaya başlar. O sırada ömer doktor yazılı bir yerde durur ve adamı içeri taşırlar. Fakat doktor birkaç saat önce hayata gözlerini yummuştur. Arı tarafından sokulan adamda aradan çok geçmeden doktorun yanında yerini alır.

3.KİTABIN ANA FİKRİ :

Kitapta, insanın memleketi kadar güzel bir yere sahip olamayacağı, onun kıymetini, ondan uzak kalanların daha iyi bildiğini ve uğruna herşeyden vazgeçilebilecek bir şey olduğu savunulmuştur.

4.KİTAPTAKİ ŞAHISLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ :

HASAN: Hasan kendi halinde, sevecen, yadımsever ve yaşamaktan zevk alan biridir. Başından geçen olaylar onu derinden etkilemişse, hayata bağlılığı fazla zayıflamamıştır.

ESKİCİ: Hayatta öylesine yaşayan, memleketinden uzun süre önce ayrılmış işini çok iyi yapan ve memleketlilerine karşı çok iyi davranan biridir

ÖMER: Küçük yaşta memleketinden ayrı düşmüş, çok iyi araba kullanan, bilgili, kültürlü ve görmüş geçirmiş birisidir.

OSMAN: Çok duygusal bir yapıya sahip, hayattta başından geçen olaylardan sonra kimseye güveni kalmamış, ama sevgiye sevmeye muhtaç biridir.

5.KİTAP HAKKINDA ŞAHSİ GÖRÜŞLER :

Kitap memleketimizin ne kadar güzel ve pahabiçilmez değerde olduğunu gözler önüne seren, okuyanı çok derinden etkileyen ve onların memleketlerine karşı olan duygularını çoşturan güzel bir yapıttır. Dili sade ve anlaşılması kolaydır. Yazar herkesin anlayacağı

tüden bir üslup kullanmıştır. Herkesin okuması ve olaylardan ders çıkarması gereken bir kitaptır.

6.KİTABIN YAZARI HAKKINDA KISA BİLGİ :

1888'de İstanbul'da doğan Refik Halit, Bank-i Osmani serveznedarlarından, "bâlâ" rütbesine sahip Mehmed Halid Bey'in oğludur. Vezneciler'de Şemsu'l-Maarif ve Göztepe'de Taş Mektep'te okuyan ve ayrıca özel dersler de alan Refik Halid, Mekteb-i Sultani'yi terkettiği gibi, Mekteb-i Hukuk'u da yarıda bırakıp Maliye Merkez Kalemî'ne katip olarak girdi.

1908'de katipliği bırakarak, Servet-i Fünun'da ve Tercüman-ı Hakikat'te çalışmaya başladı, bu arada kendisine ait Son Havadis adıyla bir gazete çıkardı ancak bunu on beş sayı sürdürebildi. Fecr-i Ati Topluluğu'na katıldı, Servet-i Fünun'a yazılar verdi. Kalem adındaki mizah dergisinde de "Kirpi" müstear ismiyle siyasi mizah yazıları yazdı. Sada-yı Millet'te, bilahare Cem'de Kirpi müstear ismiyle yazılar yazdı.

Gazeteci Ahmet Samim'in 9 Haziran 1910'da İttihatçılarca katledilmesi üzerine İştirak adlı gazetenin 13 Haziran 1910 tarihli nüshasının buna ilişkin yazılara ayrılmasını sağladı ve bu yüzden İttihat ve Terakkicilerce mimmendi. "Kirpi" müstear ismiyle yazdığı, İttihat ve Terakki Fırkası'nı yerden yere vuran yazılarını "Kirpinin Dedikleri" adıyla bir kitapta topladı ve bu arada Hürriyet ve İtilaf Fırkası'nın elindeki Beyoğlu Belediyesi'nde yedi ay süreyle Başkatip olarak çalıştı, Mahmud Şevket Paşa'nın katlinden hemen sonra da, yargılanmaksızın Sinop'a sürüldü (1913), bilahare Çorum, Ankara ve Bilecik'e gönderildi. Bilecik'teyken ongünlük bir izinle İstanbul'a geldiğinde Ziya Gökalp'in yardımlarıyla geri dönmedi yani sürgünlüğü son buldu (1918).

Robert Kolej'de bir yıl kadar Türkçe öğretmenliği yaptı, bu arada Vakit, Tasvir-i Efkar ve Zaman gazetelerinde makaleler yayınlayan Refik Halid, Damat Ferit Paşa'nın dostluğu sayesinde, mütarekeden hemen sonra Hürriyet ve İtilaf Fırkası'na katıldı, Posta ve Telgraf Umum Müdürü olarak görevlendirildi (1919). İzmir'in işgalinden sonra Anadolu Hareketiyle İstanbul Hükümeti arasında yaşanan telgraf krizinde İstanbul Hükümetini tuttuğu için, İstanbul'un işgalcilerden kurtuluşunun ardından 09.11.1922 tarihinde Beyrut'a kaçtı. Yüzellilikler listesine alınması ve ihracı konusunda baskı yapılması üzerine Suriye'nin vatandaşlığını kabul etmek zorunda kalan Refik Halid, Halep'te yayımlanan Doğruyol ve Vahdet gazetelerini yönetti, bir ara kendi adına çıkardığı gazeteyi de tepkiler yüzünden

kapatmak zorunda kaldı.

Af Kanunuyla, 1938'de yurda dönüp, yazmaya ve geçimini bu yoldan sağlamaya devam eden Refik Halid, 18.7.1965 tarihinde İstanbul'da öldü.

ESERLERİ:

Romanları:İstanbul'un İçyüzü,Yezidin Kızı, Çete, Sürgün, Anahtar, Bu Bizim Hayatımız, Nilgün 1-2-3, Yeraltında Dünya Var, Dişi Örümcek, Bugünün Saraylısı, İki bin Yılın Sevgilisi, İki Cisimli kadın, Kadınlar Tekkesi, Karlı Dağdaki Ateş, Dört Yapraklı Yonca, Sonuncu Kadeh.

Hikaye Kitapları: Memleket Hikayeleri, Gurbet Hikayeleri, Kirpinin Dedikleri, Ago Paşa'nın Hatıraları, Ay Peşinde, Sakın Aldanma İnanma Kanma, Tanıdıklarım, Guguklu Saat, Bir Avuç Saçma, Bir İçim Su, İlk Adım, Üç Nesil Üç Hayat, Minelbab İlelmihrab.

ilk baskısı yayınevimiz tarafından yapılan Bir Ömür Boyunca, yazarın 1922-1938 arasındaki sürgünlük yıllarını kapsayan anılarıdır. Ama anlattıkları bu yıllarla ve bu dönemin olaylarıyla sınırlı değildir. Beyoğlu'nun lokanta adabı, Sinop'taki sürgün dünyası kadar Resneli Niyazi'nin meşhur geyiğinin akıbetini de Refik Halid'in güzel ve özgün üslubundan okuruz. Bir Ömür Boyunca, yazarın ölümünden sonra yayınlanan en güzel ve önemli eseridir.

Diğer Roman Özetleri

Kitap Özetleri